

Tomasz JAŁOWIEC*

DYLEMATY ZABEZPIECZENIA TECHNICZNEGO POLSKIEGO KONTYNGENTU WOJSKOWEGO W AFGANISTANIE

Zwiększone znacznie w ostatnich latach zaangażowania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (SZ RP) w operacjach poza granicami kraju wymusiło gruntowne zmiany w sposobie realizacji zadań zabezpieczenia logistycznego. Szczególna rola przypada zabezpieczeniu technicznemu wydzielanych komponentów, które warunkuje bezpośrednio, pełną realizację zadań, zapewniając jednocześnie bezpieczeństwo żołnierzy. W obecnych uwarunkowaniach prawnych i organizacyjnych funkcjonowania systemu logistycznego SZ RP wielokrotnie dochodzi do szeregu problemów z zakresu funkcjonowania techniki wojskowej, od których rozwiązania zależy wypełnienie zadań stojących przed żołnierzami realizującymi zadania w skrajnie trudnych warunkach.

Słowa kluczowe: logistyka wojskowa, zabezpieczenie techniczne, Polski Kontyngent Wojskowy w Afganistanie

WSTĘP

Jednym z głównych zadań logistyki wojskowej jest zapewnienie prawidłowej eksploatacji i utrzymania we właściwym stanie technicznym uzbrojenia i sprzętu wojskowego (UiSW). Zabezpieczenie potrzeb technicznych SZ RP w czasie pokoju, kryzysu i wojny stanowi duże wyzwanie dla organizatorów tego procesu, który powinien cechować się mobilnością, elastycznością, prostotą i zdolnością do szybkiej reakcji. Szczególne znaczenie nabiera on podczas realizacji zadań w ramach misji i operacji wojskowych prowadzonych poza granicami kraju. Eksploatacja UiSW w skrajnych warunkach atmosferycznych, w znacznym oddaleniu od stacjonarnego potencjału naprawczo-remontowego, wymusza optymalizację wykorzystania posiadanych zasobów przy jednoczesnym spełnieniu warunków operacyjnych i ekonomicznych w ramach obowiązujących przepisów prawnych. Obecnie SZ RP prowadzą operację w Afganistanie, w ramach Misji Międzynarodowych Sił Wspierania Bezpieczeństwa (ISAF - Internatio-

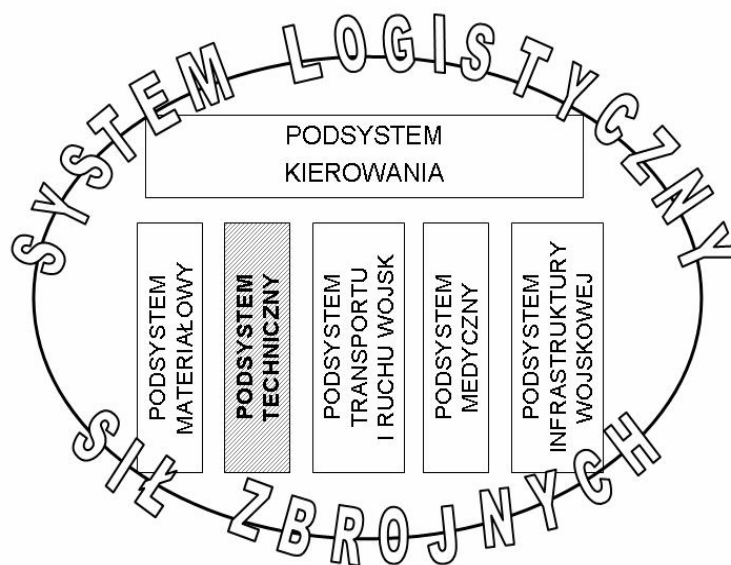
* ppłk dr inż. Tomasz JAŁOWIEC – Wydział Zarządzania i Dowodzenia Akademii Obrony Narodowej

nal Security Assistance Force), w której uczestniczy około 2500 żołnierzy Wojska Polskiego współpracujących z żołnierzami 45 innych państw. Jest ona największym wyzwaniem logistycznym, z jakim codziennie zmagają się logistycy wojskowi odpowiedzialni za zapewnienie optymalnych warunków realizacji zadań operacyjnych. Jednym z priorytetowych działań w tym zakresie jest właściwa organizacja zabezpieczenia technicznego Polskiego Kontyngentu Wojskowego (PKW) w Afganistanie, które stanowi złożony, wielopłaszczyznowy proces wymagający ciągłego doskonalenia.

Celem artykułu jest próba zdefiniowania współczesnych dylematów związanych z pełnym zabezpieczeniem technicznym PKW w Afganistanie oraz wskazanie kierunków doskonalenia tego systemu.

1. ZABEZPIECZENIE TECHNICZNE – ZARYS TEORII

Wysoki stopień gotowości UiSW jest podstawowym gwarantem skuteczności działań związanych z realizacją zadań stawianych pododdziałom i oddziałom wojskowym. Za zapewnienie warunków organizacyjnych i technicznych umożliwiających pełne wykorzystanie funkcji użytkowych UiSW, odpowiada wyspecjalizowany podsystem techniczny systemu logistycznego SZ RP. Zgodnie z Doktryną Logistyczną Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej przeznaczony jest on do planowania, organizowania i realizowania przedsięwzięć związanych z eksploatacją UiSW, tj. jego użytkowania oraz zabezpieczenia technicznego utrzymującego go w odpowiedniej sprawności technicznej (w czasie działań wojennych w odpowiedniej zdolności do użycia bojowego)¹. Miejsce podsystemu technicznego w systemie logistycznym SZ RP przedstawia rysunek 1.

Rys. 1. Miejsce podsystemu technicznego w systemie logistycznym SZ RP

Źródło: Opracowanie własne na podstawie: Doktryna Logistyczna Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej DD/4, MON - SG WP, Warszawa 2004, s. 21

¹ Doktryna Logistyczna Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej DD/4, MON - SG WP, Warszawa 2004, s. 21.

Do podstawowych funkcji zabezpieczenia technicznego SZ RP zalicza się²:

- **Kierowanie i dowodzenie** zabezpieczeniem technicznym wyrażające się przez planowanie, organizowanie, pobudzanie i kontrolowanie zabezpieczenia technicznego wojsk na wszystkich szczeblach dowodzenia.
- **Rozpoznanie techniczne** – ustalenie stanu jakościowego i ilościowego UiSW, elementów infrastruktury technicznej oraz stanu ich najbliższego otoczenia w ramach oceny sytuacji technicznej oraz określenia sposobów racjonalnego podziału sił i środków ewakuacyjnych i remontowych.
- **Ewakuację techniczną** – wymuszone przemieszczanie niezdatnego do użycia lub pozostawionego sprawnego UiSW z obszaru zagrożonego na inne miejsce oraz z położen nienaturalnych (przewrócenie, zatopienie, ugrzęźnięcie) w położenie użytkowe.
- **Obsługiwanie techniczne** – zespół przedsięwzięć organizacyjnych i technicznych mających na celu zapewnienie bezawaryjnej pracy UiSW w trakcie długotrwałego i intensywnego użytkowania w działaniach taktycznych.
- **Remont** – zespół przedsięwzięć organizacyjnych i technicznych mających na celu przywrócenie uszkodzonemu UiSW stanu zdatności technicznej, do ponownego użycia w działaniach taktycznych.
- **Zaopatrywanie techniczne** – kompleks prac realizowanych przez wyspecjalizowane organy kierownicze i wykonawcze w celu zaspokojenia potrzeb wojsk dotyczących UiSW oraz technicznych środków materiałowych (tśm).

Analizując istotę i zadania zabezpieczenia technicznego, należy podkreślić, że **głównym celem** zabezpieczenia technicznego w czasie pokoju jest zapobieganie powstawaniu niesprawności sprzętu, a w razie ich wystąpienia efektywne jego usprawnienie, natomiast w czasie wojny, operacji bojowych, jak najszybsze przywrócenie sprawności UiSW uszkodzonego na polu walki³. Sprawna organizacja tego procesu wymaga wykorzystania specjalistycznego potencjału, który w warunkach krajowych tworzą stacjonarne i polowe organa techniczne, zaś w przypadku realizacji zadań poza granicami kraju, sytuacja sprowadza się do optymalizacji wielkości i rozmieszczenia elementów podsystemu technicznego dostępnych w rejonie misji/operacji.

2. ORGANIZACJA ZABEZPIECZENIA TECHNICZNEGO PKW W AFGANISTANIE

Rozpoczęta w 2002 roku misja Wojska Polskiego w Islamskiej Republice Afganistanu, która do roku 2007 ograniczała się w zasadzie do typowych działań inżynierskich, stanowi dla SZ RP jedno z największych wyzwań logistycznych ostatnich lat. Szczególnie od roku 2007, po podporządkowaniu całości PKW dowództwu ISAF NATO i znacznym wzmocnieniu kontyngentu, kwestie związane z zabezpieczeniem logistycznym nabrały priorytetowego znaczenia. Od listopada 2008 roku zmieniła się organizacja PKW w Afganistanie. Powstały Polskie Siły Zadaniowe (PSZ), które jako jedna z Brygadowych Grup Bojowych w Dowództwie Regionalnym Wschód przejęły

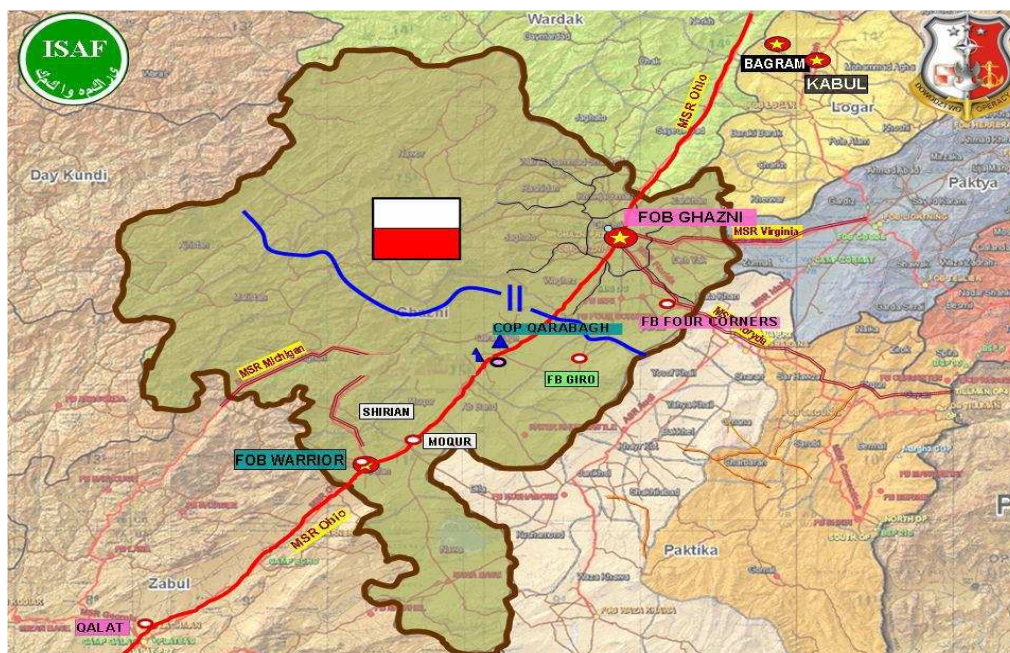
² Por. Tamże, s. 29.

³ Por. *Doktryna Logistyczna Wojsk Lądowych*, SGWP-DWLąd, Warszawa 2007, s. 47.

odpowiedzialność za prowincję Ghazni. Współcześnie PKW w Afganistanie rozmieszczone jest w Bagram oraz w głównych bazach w prowincji Ghazni, tj.⁴:

- FOB (Forward Operating Base) „GHAZNI”;
- FOB „WARRIOR”;
- FB (Firebase) „GIRO”;
- FB „FOUR CORNERS”;
- FB „BAND-E SARDEM”;
- FB „VULCAN”;
- posterunek COP „QARABAGH”.

Rozmieszczenie PKW w Afganistanie przedstawione zostało na rysunku 2.

Rys. 2. Rozmieszczenie żołnierzy i pracowników PKW w bazach („Bagram”, „Ghazni”, „Warrior”, „Four Corners”, „Giro”, „Quarabagh”, „Band-e Sardem”)

Źródło: [online]. [dostęp: 10.09.2010]. Dostępny w Internecie:
<http://www.isaf.wp.mil.pl/pl/15.html>

Duże spektrum zadań realizowanych przez PSZ obejmuje przede wszystkim:

- zapewnienie bezpieczeństwa w Afgańskiej Strefie Rozwoju w prowincji Ghazni;
- ochronę realizowanych projektów odbudowy we własnej strefie odpowiedzialności;
- kontrolę sytuacji na głównej arterii komunikacyjnej Afganistanu, trasie Kabul-Kandahar;
- zapewnienie bezpiecznego przeprowadzenia wyborów na terenie prowincji;

⁴ [online]. [dostęp: 10.09.2010]. Dostępny w Internecie: <http://www.isaf.wp.mil.pl/pl/15.html>

- szkolenie armii afgańskiej i policji.

Ich realizacja wymaga użycia specjalistycznego UiSW gwarantującego bezpieczeństwo polskich żołnierzy. Obecnie PKW w Afganistanie stanowi priorytet w zakresie kierowania w rejon misji najnowocześniejszego uzbrojenia i wyposażenia, jakim dysponują SZ RP. W ostatnich latach na potrzeby kontyngentu dokonano także zakupu UiSW odpowiadającego warunkom operacyjnym i klimatycznym w rejonie prowadzenia operacji. Ponadto w ramach wzmocnienia PKW w Afganistanie na jego wyposażenie w ostatnich latach przekazane zostało specjalistyczne uzbrojenie przez sojuszników międzynarodowych. Sytuacja taka sprawia, że utrzymanie w ciągłości do użycia niezbędnego do codziennej realizacji zadań UiSW stanowi ogromne wyzwanie zarówno dla bezpośrednich wykonawców, jak i dla organizatorów całego systemu zabezpieczenia technicznego w kraju. O randze tego zjawiska świadczy chociażby fakt, że na wyposażeniu PKW w Afganistanie znajduje się obecnie kilkaset typomarek UiSW, od których sprawności uzależnione jest bezpośrednio bezpieczeństwo polskich żołnierzy i wypełnienie stojących przed kontyngentem zadań. Zasadnicze UiSW PKW w Afganistanie stanowią:

- pojazdy typu HMMWV (High Mobility Multipurpose Wheeled Vehicle);
- kołowe transportery opancerzone KTO Rosomak;
- pojazdy typu MRAP (Mine Resistant Ambush Protected);
- śmigłowce transportowe Mi-17;
- ciężkie śmigłowce bojowe Mi-24;
- bezzałogowy samolot rozpoznawczy „Orbiter”;
- armatohaubica samobieżna kalibru 152 mm wz. 1977 „Dana”;
- moździerz;
- broń strzelecka;
- kamizelki kuloodporne i hełmy kompozytowe;
- kamery noktowizyjne;
- środki łączności zapewniające łączność satelitarną i radiową;
- urządzenia zakłócające odpalanie improwizowanych ładunków wybuchowych;
- urządzenia określające położenie wojsk własnych;
- systemy zobrazowania pola walki;
- systemy zakłócania sterowaniem zdalnie odpalanych ładunków wybuchowych;
- systemy naprowadzania i wskazywania celów na podczerwień;
- system lokalizacji strzelca i wybuchu;
- sprzęt noktowizyjny umożliwiający prowadzenie działań w nocy.

Bezpośrednim realizatorem zabezpieczenia technicznego w rejonie misji jest Narodowy Element Wsparcia (NSE -National Support Element) z wydzielonymi siłami i środkami logistycznymi. W rejonie operacji za obsługę, naprawę, ocenę stanu technicznego, zapotrzebowanie i dostawę części zamiennych UiSW odpowiadają logistycy

wojskowi z udziałem przedstawicieli krajowych i zagranicznych firm. Na przykład za wszelkie kwestie związane z zabezpieczeniem technicznym pojazdów typu MRAP odpowiada strona amerykańska - firma AECOM, natomiast za sprzęt będący w okresie gwarancyjnym producent, np. za KTO Rosomak – Wojskowe Zakłady Mechaniczne (WZM) w Siemianowicach Śląskich, które posiadają w Afganistanie swój punkt serwisowy.

Priorytetem w procesie zabezpieczenia technicznego PKW w Afganistanie jest zapewnienie sprawności i utrzymanie właściwego stanu technicznego sprzętu gwarantującego bezpieczeństwo polskich żołnierzy. Zalicza się do niego w głównej mierze pojazdy i transportery wykorzystywane podczas realizacji zadań poza bazami. W celu utrzymania ich w gotowości do użycia w każdym zgrupowaniu bojowym funkcjonuje gruntownie przeszkolony, wyposażony w zestawy narzędzi specjalistycznych, kilkunastoosobowy zespół obsługi i napraw KTO Rosomak. Do jego obowiązków należy miesięczne obsługiwanie techniczne, wykonywanie napraw i remontów pojazdów niegwarancyjnych. Zespoły wojskowe współpracują także z zespołem cywilnym z WZM Siemianowice. Należy podkreślić, że członkowie załóg KTO Rosomak zostali przed wyjazdem na misję przeszkoleni z codziennego i bieżącego obsługiwania swoich pojazdów. Rysunek 3 przedstawia specjalistyczny, pneumatyczny namiot techniczny wykorzystywany przez pracowników i żołnierzy Zespołu Obsługi i Napraw KTO Rosomak Zgrupowania Bojowego Bravo.

Rys. 3. Pneumatyczny namiot techniczny Zespołu Obsługi i Napraw KTO Rosomak Zgrupowania Bojowego Bravo

Źródło: [online]. [dostęp: 10.09.2010]. Dostępny w Internecie: <http://www.wojsko-polskie.pl/>

Istotnym elementem w procesie zapewnienia funkcjonalności UiSW jest zapewnienie tym niezbędnych do przeprowadzenia procesu naprawczo-remontowego. Intensywność eksploatacji, duże oddalenie od kraju oraz niewielkie możliwości pozyskania części i podzespołów na rynku lokalnym sprawia, że zagwarantowanie dostępności elementów koniecznych do usprawnienia danego UiSW stanowi o potrzebie korelacji

szeregu działań. Przykładowy mechanizm zapewnienia tśm do przeprowadzenia napraw i remontów KTO Rosomak przedstawia się następująco⁵:

- Serwis WZM generuje potrzeby w zakresie tśm poprzez weryfikację niesprawności w PKW i przekazuje je (po uzgodnieniach z WZM S.A./BUMAR) do NSE.
- NSE analizuje zapotrzebowania i dzieli je na część możliwą do pozyskania na rynku lokalnym i wymagającą pozyskania z kraju z zapasów 3. Rejonowej Bazy Materiałowej (RBM) lub zgodnie z umową serwisową WZM S.A.
- NSE realizuje zakupy tśm na rynku lokalnym, koryguje zapotrzebowania na tśm i przesyła do 10. Brygady Logistycznej i do wiadomości do Centrum Wsparcia Dowództwa Operacyjnego SZ (CW DO SZ).
- 10. BLog analizuje zapotrzebowania i przesyła potrzeby serwisu do 6. RBM lub WZM S.A. Do zapotrzebowania wpisuje dane o zabezpieczeniu tśm z zapasów własnych lub z zakupu na rynku krajowym – termin do 3 dni roboczych.
- WZM przekazuje tśm do 10. BLog, która przygotowuje je do wysłania.
- 6. RBM do zapotrzebowania wpisuje dane o zabezpieczeniu tśm z zapasów własnych lub z zakupu na rynku krajowym i przesyła zapotrzebowanie do RBM realizujących zadania kierunkowe oraz logistyki Śląskiego Okręgu Wojskowego. Jednocześnie przekazuje tśm do 10. Brygady Logistycznej.
- RBM kierunkowa (3. i 7.) do zapotrzebowania wpisuje dane o zabezpieczeniu tśm z zapasów własnych lub z zakupu i przesyłają go do logistyki OW, 6. RBM i Szefostwa Służb Technicznych Inspektoratu Wsparcia SZ (SST IWsp SZ). Jednocześnie przekazują tśm do 10. Brygady Logistycznej.
- 10. BLog przesyła do NSE informację o stopniu zabezpieczenia zgłoszonych potrzeb, które PKW otrzyma najbliższym transportem. Otrzymane tśm z 6. RBM i RBM wiodących oraz pozyskane z WZM/BUMAR przygotowuje do wysłania.
- SST IWsp SZ podejmuje decyzję o zrealizowaniu zapotrzebowania na tśm z zapasów RBM wiodącej lub uruchamia procedurę zakupu. Wraz z Dowództwem Wojsk Lądowych (DWLąd) składa propozycję korekt finansowych do Zarządu Planowania Rzeczowego – P 8. Po jej zatwierdzeniu przesyła plany rzeczowo-finansowe oraz dane do specyfikacji istotnych warunków zamówienia (SIWZ) do oddziałów gospodarczych (OG) lub Departamentu Zaopatrzenia Sił Zbrojnych (DZ SZ) - w celu realizacji.
- OG lub DZ SZ uruchamia w trybie pilnym proces zakupu tśm na rynku krajowym lub zagranicznym.
- NSE przekazuje dostarczone tśm do przedstawicieli serwisu i PKW lub uzupełnia zapasy.
- SST IWsp SZ okresowo analizuje stopień realizacji zapotrzebowań oraz obliigatoryjnie informuje o przypadkach niezrealizowania zapotrzebowań Zarząd Planowania Logistycznego SGWP – P4, CW DO SZ oraz Biura Pełnomocni-

⁵ Na podstawie materiałów DO SZ.

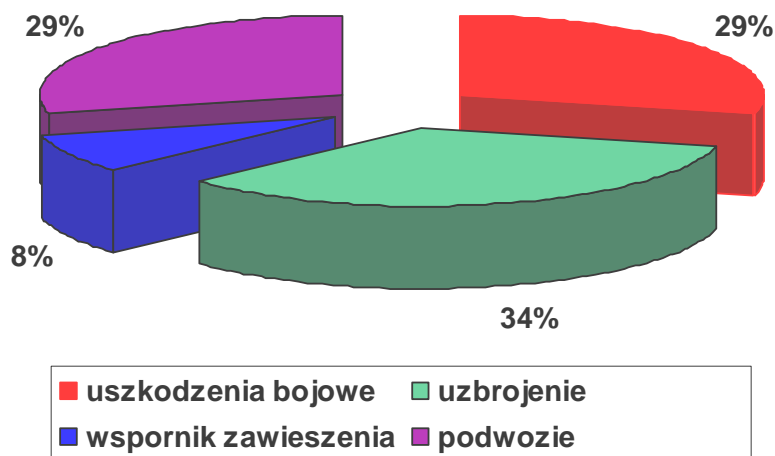
3. ZASADNICZE PROBLEMY ZABEZPIECZENIA TECHNICZNEGO PKW W AFGANISTANIE

Intensywna eksploatacja UiSW, utrudniona dostępność części zamiennych, trudne warunki klimatyczne i terenowe oraz liczne straty bojowe mają decydujący wpływ na średnią sprawność zasadniczego sprzętu PKW w Afganistanie. Dzięki ogromnemu wysiłkowi ze strony sił logistycznych odpowiedzialnych za realizację zadań zabezpieczenia technicznego w rejonie misji oraz priorytetowe traktowanie tej kwestii przez organa krajowe, średnia sprawność zasadniczego sprzętu PKW kształtuje się na bardzo wysokim poziomie.

W roku 2009 sprawność zasadniczego sprzętu PKW utrzymywała się na poziomie gwarantującym realizację zadań operacyjnych. Najczęściej występującymi niesprawnościami były:

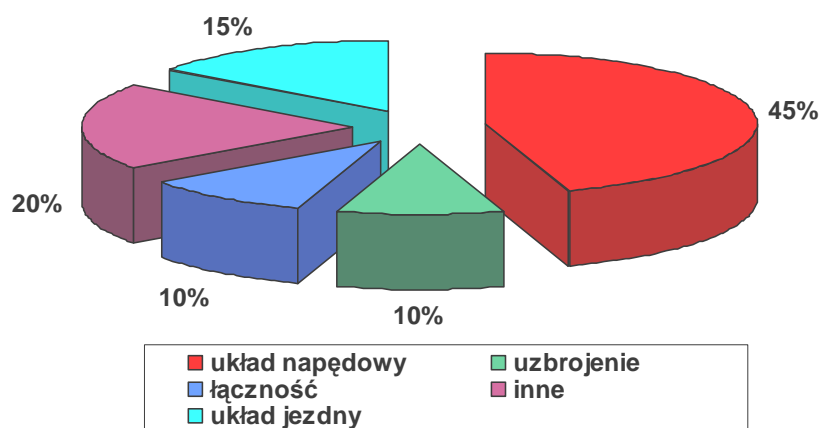
1. W KTO Rosomak:
 - uszkodzenia bojowe;
 - awarie uzbrojenia.
2. W pojazdach typu HMMWV:
 - awarie układu napędowego i jezdnego;
 - zakłócenia w pracy systemu łączności.
3. W pojazdach typu MRAP:
 - uszkodzenia bojowe;
 - awarie systemu łączności.

Procentowy rozkład niesprawności w ww. grupach UiSW przedstawiają rysunki 5 ÷ 7:

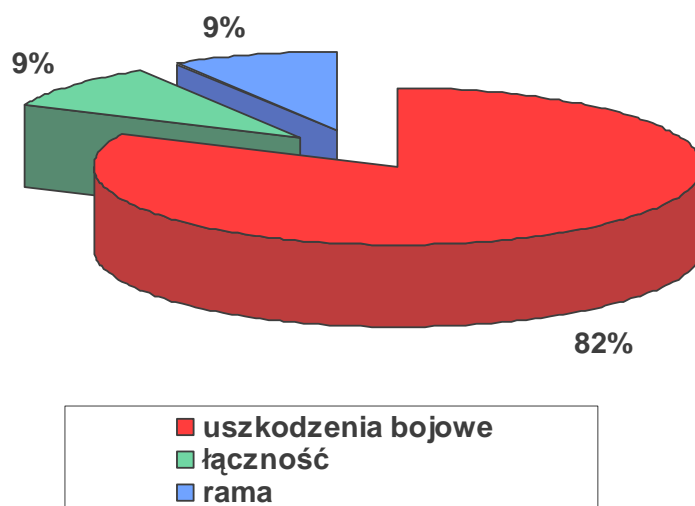
Rys 5. Procentowy rozkład niesprawności KTO Rosomak eksploatowanych w 2009 roku przez PKW w Afganistanie

Źródło: *Materiały DO SZ*

Rys. 6. Procentowy rozkład niesprawności pojazdów typu HMMWV eksploatowanych w 2009 roku przez PKW w Afganistanie

Źródło: Materiały DO SZ

Rys. 7. Procentowy rozkład niesprawności pojazdów typu MRAP eksploatowanych w 2009 roku przez PKW w Afganistanie

Źródło: Materiały DO SZ

Duża ilość sprzętu znajdującego się na wyposażeniu PKW w Afganistanie oraz szerokie spektrum jego niesprawności zmusza organizatorów i realizatorów procesu zabezpieczenia technicznego do ogromnego wysiłku. Wykonywane przez nich zadania nie są typowo bojowe, ale od ich zaangażowania i pracy zależy w dużej mierze bezpieczeństwo żołnierzy oraz realizacja zadań mandatowych. Jak w każdym złożonym procesie, tak i w obszarze zabezpieczenia technicznego PKW w Afganistanie, występują wielokrotnie sytuacje problemowe oraz trudności wpływające na realizację przedsięwzięć. Do zasadniczych problemów wpływających na funkcjonowanie podsystemu zabezpieczenia technicznego PKW w Afganistanie należy zaliczyć:

- **Nieregularność zaopatrzenia** w tśm wynikająca z braku systematyczności transportów strategicznych związana ze zdarzającym się anulowaniem planowanych misji transportowych do/z Afganistanu w ramach bieżącego zaopatrywania kontyngentu (usterki techniczne, problemy z pozyskaniem zgód dyplomatycznych itp.).
- **Częste awarie UiSW** związane z intensywną jego eksploatacją w skrajnych warunkach atmosferycznych i terenowych oraz wynikające z uszkodzeń bojowych. Na przykład w 2009 zaszła konieczność wycofania z rejonu misji do kraju kilkunastu transporterów uszkodzonych w głównej mierze w wyniku ataków z użyciem improwizowanych ładunków wybuchowych.
- Konieczność realizacji większości obsługuwanych i remontów przy wykorzystaniu **polowej infrastruktury technicznej**. Stanowią ją przede wszystkim namioty typu „CLAMSHELTER” oraz namioty pneumatyczne lub NT-72, które nie zapewniają wszystkich wymaganych warunków do realizacji pełnej gamy zadań związanych z obsługami i remontami wszystkich typów UiSW.
- **Jednoczesną realizację** obsługu i remontów oraz zabezpieczenia bieżącej eksploatacji statków powietrznych przez specjalistów służby inżynierii lotniczej (SIL) z wykorzystaniem specjalistycznego sprzętu. W trakcie wykonywania obsługu okresowych specjaliści SIL zabezpieczają loty, wykonując jednocześnie obsługi bieżące. W przypadku niesprawności śmigłowców w trakcie lotów specjaliści odrywani są od obsługu okresowych, co zaburza proces remontowy i powoduje wydłużanie się prac.
- **Utrudniony proces dystrybucyjno-transportowy** UiSW oraz tśm w rejonie Afganistanu. Infrastruktura drogowa w rejonie misji oraz sytuacja militarnopolityczna uniemożliwia swobodny przepływ materiałów technicznych i specjalistów pomiędzy punktami realizującymi proces obsługowo-remontowy.
- **Długotrwałe procedury** pozyskania tśm nieznajdujących się w danym momencie w zasobach wojska. Pomimo że w takich przypadkach zakup realizowany jest w trybie pilnym, niejednokrotnie czas ten wydłuża się, skutkując długotrwałym unieruchomieniem UiSW.
- **Ograniczony fundusz remontowy i zapas materiałów eksploatacyjnych** w stosunku do potrzeb wynikających z faktycznego zużycia. Kwestia ta wynika w głównej mierze ze złożoności łańcucha logistycznego od źródła pozyskania do miejsca wykorzystania poszczególnych tśm.
- **Bardzo ograniczone możliwości** pozyskania towarów i usług na rynku lokalnym. Sytuacja gospodarcza w Afganistanie skutkująca słabym potencjałem miejscowych przedsiębiorców uniemożliwia pełne wykorzystanie zasobów rynku lokalnego, jak to ma miejsce podczas prowadzenia działań w innych rejonach świata.
- **Utrudnione procedury** badań technicznych urządzeń podlegających przepisom dozoru technicznego oraz realizacji przedsięwzięć metrologicznych. Wykonanie tych zadań wymaga cyklicznego kierowania w rejon misji specjalistów z kraju, którzy dokonują niezbędnych działań. Zdarzają się także sytuacje, że sprzęt kierowany w rejon misji posiada bardzo krótki czas legalizacji.

- **Duża liczba instytucji i dowództw** zaangażowanych w zabezpieczenie techniczne PKW w Afganistanie. W tym złożonym procesie biorą udział: P-4, DO SZ, IWsp SZ, gestorzy UiSW, Biuro MON ds. KTO i PPK oraz organy logistyki wykonawczej. Koordynacja działań i przepływy informacyjne pomiędzy poszczególnymi instytucjami stanowią złożony mechanizm, który niejednokrotnie nie odpowiada randze podjętego problemu.

Pomimo ww. ograniczeń i trudności należy z całą stanowczością stwierdzić, że proces zabezpieczenia technicznego PKW w Afganistanie przebiega w sposób gwarantujący bezpieczeństwo polskich żołnierzy oraz umożliwiającą realizację zadań operacyjnych. Należy dążyć do ciągłego doskonalenia rozwiązań organizacyjno-techniczno-funkcjonalnych mających na celu ograniczenie lub wręcz wyeliminowanie ww. problemów. Najważniejsze w tym zakresie jest dynamiczne reagowanie na zmiany sytuacji operacyjnej i logistycznej PKW w Afganistanie. Pożądanym kierunkiem zmian jest m.in. uproszczenie i minimalizacja procedur, zwiększenie wykorzystania potencjału logistyki cywilnej oraz optymalizacja wykorzystania posiadanego potencjału logistycznego w ramach logistyki narodowej i wielonarodowej.

ZAKOŃCZENIE

Podsystem zabezpieczenia technicznego jako jeden z elementów systemu logistycznego SZ RP posiada swoją specyfikę i wymiar. Jego funkcjonowanie na wymaganym poziomie nabiera szczególnego znaczenia w ramach realizacji zadań poza granicami kraju. Oddalenie od krajowego potencjału materiałowo-technicznego oraz intensywna eksploatacja UiSW w skrajnie trudnych warunkach sprawia, że tylko ciągła optymalizacja procesu zabezpieczenia technicznego zapewnia PSZ skuteczność działań w całym spektrum możliwych zagrożeń. Utrzymanie w ciągłej gotowości do użycia UiSW znajdującego się w PKW w Afganistanie jest wypadkową stworzonych warunków organizacyjno-technicznych umożliwiających pełne wykorzystanie jego funkcji użytkowych. Każdego dnia rzesza żołnierzy i pracowników zaangażowanych w realizację zadań zabezpieczenia technicznego PKW w Afganistanie zdaje trudny egzamin wojskowego, logistycznego rzemiosła. Ich zaangażowanie i innowacyjność pozwala pokonywać trudności i problemy występujące na każdym szczeblu organizacyjnym. Najlepszym miernikiem ich sukcesu jest liczba przejechanych kilometrów, wylatanych godzin, oddanych strzałów oraz przepracowanych motogodzin, które bez ich udziału nie byłyby możliwe.

LITERATURA

1. *Doktryna Logistyczna Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej DD/4*, MON - SG WP, Warszawa 2004.
2. *Doktryna Logistyczna Wojsk Lądowych*, SGWP-DWLąd, Warszawa 2007.
3. [online]. [dostęp: 10.09.2010]. Dostępny w Internecie: <http://www.isaf.wp.mil.pl/pl/15.html>
4. [online]. [dostęp: 10.09.2010]. Dostępny w Internecie: <http://www.wojsko-polskie.pl/>

DILEMMAS WHILE PROVIDING TECHNICAL SUPPORT TO POLISH MILITARY CONTINGENT IN AFGHANISTAN

Summary

A significantly increased involvement of the Polish Armed Forces in overseas operations recently has resulted in fundamental changes in the completion of logistic support tasks. A special role in this respect falls upon technical support, which directly determines the completion of tasks while ensuring the safety of soldiers. With the current legal and organisational conditions in which the logistic system of the Polish Armed Forces operates, a number of problems related to the operation of military technology arise, the solution of which influences the fulfilment of tasks facing the soldiers carrying out their duties under extremely difficult conditions.

The aim of this article is to define contemporary dilemmas associated with full technical support provided to Polish troops in Afghanistan and to indicate the way in which this system should improve.

Key words: *military logistics, technical support, Polish Military Contingent in Afghanistan*

Artykuł recenzował: płk dr inż. Kazimierz KOWALSKI